

Kerkstraat rond 1920

Een oude foto van het G.E.B. gebouw in de Kerkstraat. De situatie rond 1920. In deze eeuw vond een restauratie plaats. Hans Philips ontving in 2008 een restauratieprijs van de monumentencommissie van de gemeente Sliedrecht. Tevens werd toen aan het gebouw de monumentenstatus verleend. De aangebouwde nieuwbouw werd opgenomen als onderdeel uitmakende van het geheel. Een aanwinst voor Sliedrecht! (BL)

As de strôôm uitvaart

Ooit schreef en zong de zanger/piaonist Jules de Korte 't vaarsie: 'Aalles, aalles, aalles gaot elektrisch bij ons thuis'. As ie daer is goed over naedenkt, dan kan 't zwêêt je wel is uitbreke. 't Beurt gelukkig nie zô dikkels dà me zonder strôôm zitte, mor toch hee? Nou wil ik 't nie hebbe over 'n storingksie van 'n uur, mor as 't is daege zou gaon dure. Wat zal d'r dan aamel mis gaon in onze nieuwerwetse huishouwes en hoe motte me dan graeve in onze herinnering over hoe me dà vroeger deeje? As 't winter is, krijg ie drek al te maoke met de kou, want onze centraole verwaareming hè naest gas ok elektricitaait nôôdig om aan en uit te schaokele. Kà je ietewat bedenke dat aaremoejiger is as kou lije? Daer kom nog bij dà me netuurlijk in d'n donker zitte. Nou ja da's minder aareg, dan steke me gezellig wà kaersies aan. Hoewel kou en kaersies faaitelijk ok nie zô'n geslaogde combinaosie is. Eerst mò je dan wel 'n dôôsie lucifers zien te vinge in d'n donker. 't Koffiezetapperaot leg t'r ok uit, dus wordt de fluitketel weer in ere hersteld en giete me zellef weer op. Mellek waarem maoke in de magnetron gaon nie, dus zette me de steelpan op 't gas. 't Twêêde baksie doe me d'r gelijk achteraan, want de koffiepot stao koud te worre. Jammer dà me dat êênpittertie nie bewaord hebbe. We hebbe gelukkig nog wel een blek en vaareke om de kruimels van 't kleed op te vege. 't Is onderwaail wel 'n rustig aevendjie aan 't worre, want tillevisie kijke is t'r nie bij en ok de raodio laet 't afwete. Bij 'n kaersie een boek leze of een puzzeltjie maoke, is ok gêên succes. Dus praote me saome uitgebraaid over d'n onstaone sitewaosie en over wat 'r, as 't lang gaot dure, ons nog meer bove 't hôôd hangt. De koelkast en vriezer zitte vol mè eteswaore en as d'n inhoud gaot ontdooie, bedareft daerdeur aal 't kostelijke ete zôôas vlees. 't Brôôdrôoster en 't

tostiapperaot blijve in deuze omstandigheeje van aaiges ok in de kast. Voor de vedderest is 't te hope dà me nog genogt schôône onderbroeke hebbe, want van wasse zal d'r verlôôpig ok nie komme. Een waaremen does neme zou trouwes wel lekker weze om wat op te waareme, maor ok dat kà je netuurlijk wel vergete. De meraol van dut verhaoltjie is dan ok: Wà zij me vrêeselijk afhankelijk geworre van de nutsbedrijve die de strôôm motte levere. Wà zij me d'r aan gewend geraokt en wà vinge me 't vanzellefsprekend dà we aaltijd over strôôm kanne beschikke. As 't onverhôôpt is 'n keer gebeurt, zal d'r hêel veul van onze vindingrijkhaaid worde gevraegd om ons te binne te brenge hoe we 't vroege deeje. D'r wor ons aangeraeje om nôôdrantsoene in huis te hebbe en 'n raodio op batterije, maor wie zal dà doen? Gelukkig dà 'k, voordat de strôôm uitviel, dut verhaoltjie nog heb gescheve, dan kan dat in ieder geval nog weg voor de krant, alhoewel, m'n computer doet 't ok nie, dus daer mò 'k nog eefies wat op verzinne.

Jan van der Vlies